

ŠKOLNÍ REVUE

E-mail: skolnirevue@centrum.cz

Web: www.zs.streliceubrna.cz/žáci

OBSAH

<u>Slovo na úvod</u>	1
<u>Bylo nebylo</u>	
Polonéza na školním plese	2
Koncert skupiny Blaze	4
Koronovace vítězů ankety MISS a MISTER školy	6
Valentýnská diskotéka.....	8
<u>Co se chystá</u>	
Fotografická soutěž	9
<u>Učitelé</u>	
Rozhovor s paní učitelkou Daleckou	10
Ptali jsme se: „Jak si pamatujete na své přijímací zkoušky na střední školu?“	11
<u>Ankety a názory</u>	
Jaké barvy by měla mít naše škola?	12
<u>Literární koutek</u>	
Tahle písnička se mi líbí	13
Oblíbené místo	15
Absolutně nepoučná povídka	16
Tajemství tmavého meteoritu	18
Není snadné být pážetem	18
<u>Zábava</u>	
Perličky právníček.....	19
Inzeráty pro zasmání	20
Vtipy a vtípky	21
<u>Pro chytré hlavy</u>	
Scio testy	22
Znáš naše večerníčky?	24
Hledej 10 rozdílů	26
<u>Redakce a řešení</u>	27

SLOVO NA ÚVOD

Potřetí v tomto školním roce se Vám, čtenářům, dostává do rukou náš školní časopis. Zavzpomínejte s námi na to, co se od vydání posledního čísla seběhlo:

Přinášíme dvě reportáže ze školního plesu, kde naši deváťáci úspěšně odtancovali svoji polonézu. Trochu tam nasáli atmosféru světa těch, kteří mají již povinnou školní docházku za sebou, a pak znovu usedli do školních lavic a učili se dál, aby se náležitě připravili na přijímací zkoušky. Přihlášky jsou podané - kostky jsou vrženy. Co některé z nich čeká, Vám mohou ukázat scio testy, které na vyzkoušení otiskujeme.

Dále Vám připomeneme korunovaci Miss a Misterů školy, kterou organizovala naše redakce. V rubrice učitelé naleznete rozhovor s paní učitelkou Daleckou (ČJ,FJ) a malou anketu o tom, jak si naši učitelé pamatují na svoje přijímací zkoušky.

Žákovská anketa pak byla zaměřena na výběr barev naší školy. Střelice symbolizují modrá se žlutou, co myslíte, co navrhovali žáci pro naši školu? To zjistíte na našich stránkách.

Literární rubrika ukazuje nejen povedené práce z hodin, ale také literární tvorbu mimo vyučování, těch si cením nejvíc, protože vznikly proto, že jejich autoři chtěli a ne že museli.

Ještě v časopise najdete něco pro zasmání, něco pro potrápení hlaviček a také informace o soutěži, kterou hodlá náš časopis zorganizovat.

Kdekdo dnes fotí a v té záplavě snímků se určitě najdou takové, které by si zasloužily zveřejnit. Myslíme, že je škoda, aby tyto snímky zůstaly zapomenuty v osobních archivech, a tak Vám nabízíme možnost pochlubit se s nimi na veřejnosti. Vyhlášíme tedy první kolo fotografické soutěže na téma: Domácí mazlíčci. Podle toho, jaká bude vaše reakce, se vše bude odvíjet dál, od vyhodnocení v rámci časopisu po výstavku nejlepších snímků. Foťte, blik blik, blik

Jménem redakce přeji příjemné počtení.

CHVÁLÍME

- Všechny, kdo se podíleli na přípravě školního plesu
- deváťáky za skvělé zatančení polonézy
- Magdu Fukanovou z 8.A za pěkné taneční vystoupení na školním plese
- všechny pořadatele valentýnské diskotéky

GRATULUJEME

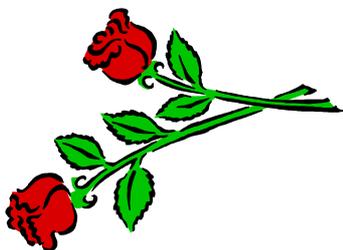
- vítězům a vítěžkám ankety o Miss a Mistera školy
- vítězům školních kol olympiád
- všem přijatým na střední školy a učiliště

PŘEJEME HODNĚ ŠTĚSTÍ

- těm, kteří reprezentují naši školu v okresních kolech olympiád
- deváťákům v přijímacím řízení na střední školy, zvláště těm, kteří skládají přijímací zkoušky

(sok)

POLONÉZA NA ŠKOLNÍM PLESE

V pátek 18.ledna 2008 se konal ve zrekonstruované střelické sokolovně školní ples, který, jak se stalo již zvykem, zahájili polonézou žáci 9.ročníku. Naše dvě redaktorky nám poskytly svá očitá svědectví, berte je teď v době, kdy se venku probouzí jaro, jako vzpomínku na tento pro mnohé neopakovatelný zážitek.

Pohled tanečnice:

„Je to jejich první krok do světa dospělých, tak ať se jim povede.“ slyším paní učitelku Svobodovou. Klepou se mi ruce. Jsem nervózní, ale jak se tak dívám po mých spolužácích, tak nejsem jediná. Zdá se mi, že ani kluci nejsou zas až tak úplně v klidu, a to jsem si myslela, že je ta polonéza vůbec nebere.

Vtom už páry před námi vchází na taneční parket a mně nezbyvá nic jiného, než je následovat. Rozhlédnu se po sále. Těch lidí je tady opravdu dost a kvůli tomu se mi ještě víc rozklepou kolena. Když už všichni stojíme v počátečním tvaru, začíná hrát hudba. Delší, kratší, kratší,“ říkám si v duchu a pomalu se modlím, abych to nespletla. Už zaznívají tóny, na které máme udělat první kroky, a na přemýšlení není čas. Po pár krocích ze mě příšerná nervozita trochu spadne. Podívám se na svou mamku. Ta se na mě usměje a tím mi dá najevo, abych byla v klidu, že zatím je všechno, jak má být. To už nejsem nervózní skoro vůbec. Sem tam vyhledám pohled svých kamarádek a mrkneme na sebe. Všechno jde dobře. Docela rychle to uteče a já už jen poslouchám potlesk našich diváků, kterým odměňují náš výkon, když opouštíme taneční parket. A je to za námi. Sice se nám nepodařilo některé řady udržet rovné, ale jinak si myslím, že se nám to povedlo. Alespoň já jsem z toho měla dobrý pocit. Velký podíl na úspěchu měla paní učitelka Hradečná, která nás polonézu naučila. Proto jsme jí po odtančení poděkovali a předali jí kytičky, kterou si právem zasloužila.

(And'a)

Pohled diváka:

Já sama jsem netančila, ale dost jsem viděla a slyšela.

Holky byly jako princezny. Načančané, učesané, zkrášlené. Pohádkové šaty, boty a nejlepší kamarádky ženy - šperky. Nic z toho nechybělo. A ani kluci se nenechali zahanbit, s bílými košilemi, černými (a bílým) motýlky u krku vypadali, no jak to nejlépe říct ... jinak, vyspěleji a dospěleji.

Tanec oněm vyvoleným nic nezkazilo, ani to, že růžičky vadly rychleji, než je běžné, ani to, že se řady jaksi rozcházely nebo byly křivé. Náladu nepošramotily ani menší nehody, jako flíček na sukni, rozbité šněrování korzetu či vyzutí boty při tanci, které se ovšem schovalo pod sukni, aby to nikdo nepoznal. Dokonce i ti, co se hledali kvůli focení, se okamžitě našli nebo přiběhli něco málo před začátkem tance. Pak nikomu ani nevadilo, že se na 100% nevyvedl účes, šaty nebyly tak dlouhé, jak by si přály tanečnice, nebo že z podpatků za chvíli bolely nohy... no jo, no, to je úděl žen, jak se říká: pro krásu se musí trpět... ale nechme filozofování o údělu života žen a podívejme se raději tam, kam většina diváků neviděla.

V šatně, kde vystupující trávili čas, když zrovna netančili, bylo plno nápojů, samozřejmě ne alkohol nebo pivo, ale limonáda. Taky se zde fotilo ... (na tmavém pozadí bílé šaty krásně vynikaly). Všichni se dobře bavili, probralo se vše, jaké má kdo šaty, účes, jak se kdo těší na další zážitky, a holky mi líčily, jak se cítily při tanci, a já jsem je ujistila, že to vypadalo o moc lépe než při zkouškách, kterých jsem se účastnila.

Myslím si, že to byla nádhera, stejně jako následující ukázky společenských tanců, které předvedla se svým tanečním partnerem Magda Fukanová z 8.A, nebo elektrik-bugy, zatančené bývalým žákem Radkem Svobodou.

Shrnuto několika slovy: slavnostní, krásné, veselé, byl to večer, kdy se plnily některé sny.

(Niki)

FOTOREPORTÁŽ

Pozor, začínáme

Úsměv, prosím

A takhle bychom mohli pokračovat, ale my jsme řekli: NE! Zkusíme to jinak, zaměříme se na details, tak třeba na ... ÚČESY!!!

Hezké, že?

KONCERT SKUPINY BLAZE

Název skupiny se skutečně hodí (nejspíš ho vybrali záměrně), protože mně „blaze“ ve čtvrtek 14. února po 2. vyučovací hodině opravdu bylo. Důvodem ale nebyl svátek všech zamilovaných, ale koncert již zmiňované skupiny. Samo sebou to nebyl jediný důvod - odpadly skoro celé dvě vyučovací hodiny ... A k tomu ještě fantastická hudba ... Nyní však k samotnému koncertu.

Nějak jsme se usadili podle tradičního zasedacího pořádku a poslechli si proslov paní zástupkyně. Zatím se věci měly jako na všech jiných koncertech ... Ale pak přišel šok! V dobrém slova smyslu:

„Po obyčejných představovacích ceremoniálech přišla neobyčejná ztvárnění klasické hudby.“ Složitá věta ano, ale v porovnání se náročností hraných skladeb se zdá být primitivní.

Úvodem jsme si mohli poslechnout Ave Maria od J. S. Bacha. Tímto jsme si zrekapitulovali baroko. Druhá skladba - Turecký pochod od W. A. Mozarta nasadila rychlé tempo, kterého se hudebníci drželi i ve třetí skladbě – v Uherském tanci od Johannese Brahmsa. Na otázku, jestli známe nějakého skladatele z období romantismu, zazněl zajímavý návrh zařadit tam Karla Gotta ... Nevím, nevím, jak by historikové souhlasili, ale dějiny zatím přepisovat nebudeme.

Co je to „rychlé“ presto nám Štěpán Švestka (violoncello) dokonale předvedl na Čmelákovi ... Rekord sice nepadl, ale i tak někteří tu rychlost nestačili vnímat a raději se zabrali do debaty. Následné přesazování debatu rázně ukončilo.

Pátá skladba Pie Jezus pocházela z dílny skladatele nejznámějších muzikálů E. Webbra. Šestá skladba, mimochodem od téhož skladatele, nesla název Maria a umělci ji věnovali jediné Marušce v tělocvičně. Obě muzikálové i následující sedmou skladbu zpívala Pavlína Švestková, ona sedmá skladba nás vrátila rovnýma nohama do současnosti... (Teda Křídla motýlí nás od té země spíš odlepila, ale to neřešte.)

Takže to bychom měli pop. K chuti větší skupiny žáků naší školy přišla píseň metalového žánru „Není co dodat“, známější pod názvem Nothing else matters, od skupiny Metalica. Protože žijeme v demokracii, na závěr se hlasovalo, co nám ještě předvedou. No a protože jsme si vzali příklad z našich politiků, nerozhodlo se nakonec nijak. Slova se ujal čelista Štěpán a hned jak domluvil, začalo se naposled zpívat a hrát – a my mohli poděkovat Elvisi Presleymu za složení písně I can help for you love a členům skupiny Blaze za jejich vystoupení.

Konkrétně:

Štěpánu Švestkovi (violoncello)

Markovi Švestkovi (akordeon – harmonika)

Michalu Frantovi (basa)

Pavlíně Švestkové (zpěv)

i chybějícímu Brňákovi Ondřeji Plhalovi (housele).

ROZHOVOR S MUZIKANTY

Po skončení koncertu mi poskytli hudebníci, bývalí žáci naší školy, krátký rozhovor, za všechny odpovídal Štěpán Švestka:

Jak se vám tady dnes hrálo?

Když lidé mluví, snažíme se hrát piano, protože buď se utiší, nebo nic neuslyší. Ale tady se nám hrálo dobře.

Tady naštěstí máte místa dostatek, ale když přijde na věc, jaký prostor potřebujete, abyste mohli hrát?

Jsmo schopni se vtěsnat do prostoru asi 2x2 metry. Musíme se přizpůsobit, pokud to situace vyžaduje. Už jsme hráli například v autobuse, na chodbě, na parníku i na záchodě. Musím říct, že jsme celkem skladní a problémy s prostorem nemáme.

Před jakou nejznámější nebo nejváženější osobností jste dosud hráli?

No už asi přede všemi ... Spolupracovali jsme např. s Jiřím Kornem nebo Lenkou Filipovou a hráli jsme i před panem prezidentem.

A jaké největší publikum jste měli?

Odhadem tak kolem 500 lidí.

A ještě jedna otázka na přání paní učitelky Sokolové: Vzpomenete si na nějaký svůj průšvih z doby, kdy jste ještě byli žáky této školy? (po krátké domluvě s ostatními):

Zpětně se přiznáváme, že jsme v roce 1991 vytopili petardama záchody ve spodním patře ... Ale nikdy se nepřišlo na to, kdo to udělal.

(teri)

KOTUNOVACE VÍTĚZŮ ANKETY O MISS MISTERA ŠKOLY

Výsledky druhého ročníku ankety o Miss a Mistera školy byly vyhlášeny 15. února 2008 na valentýnské diskotéce. A kdo že nám to v tomto směru bude další rok kralovat?

Prázdný trůn čekal...

...na vítězné mladší mistery

...a missky,...

...na starší mistery;

...a missky.

MISTER 6. A 7. TŘÍD

I. VICEMISTER 6. A 7. TŘÍD

II. VICEMISTER 6. A 7. TŘÍD

MISS 6. A 7. TRÍD

I. VICEMISS 6. A 7. TRÍD

II. VICEMISS 6. A 7. TRÍD

MISTER 8. A 9. TRÍD

I. VICEMISTER 8. A 9. TRÍD

MISS 8. A 9. TRÍD

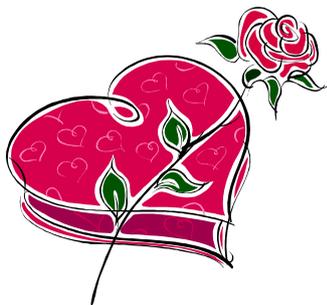

I. VICEMISS 8. A 9. TRÍD

II. VICEMISS 8. A 9. TRÍD
(sok, foto Nikola Katzerová, 9.A)

VALENTÝNSKÁ DISKOTÉKA

Valentýn, svátek zamilovaných, se na naší škole tradičně oslavil diskotékou pro druhý stupeň.

Pro všechny to začalo třetí hodinou, kdy mimořádně končilo vyučování a mohli se „ulít“, sednout si s kamarády a povídat si o tom, co je opravdu zajímavá.

Ale pro děvka z deváté třídy to nebylo tak snadné. Muselo se uklidit, vyvěsit ozdoby... a jak víme, v partě se to lépe táhne, takže to celé trvalo déle, než jsme čekali. Jakmile jsme zatemnili okna, vyvěsili všechna ta pracně vystřižená srdce, disko kouli (které byste si možná

nevšimli, kdyby sem tam někdo nepřišel a koštětem ji neroztočil) a zapojili veškerou potřebnou elektroniku, trousili se už do tělocvičny první žáci.

Začalo se korunovací Miss a Misterů školy, které sledovali i ti, kteří se pak vypařili, a potom následoval tanec. Pouštěly se samé hity, rychlé i ty pomalé, které ocenili zvláště ti zamilovaní.

Co už ale vy zřejmě nevíte, to je to, že jsme tam pak museli zůstat a uklidit, a tak mi dovozte, abych si zahrála na vychovatelku a řekla to, co jistě slýcháváte často: „Měli byste se stydět, chuligáni, takový chlívček tam nechat, že se nestydíte!“ Počkejte, až přijde za rok, za dva, řada na vás!

(Niki + And'a)

REDAKCE ŠKOLNÍHO ČASOPISU VYHLAŠUJE SOUTĚŽ „O NEJLEPŠÍ FOTOGRAFII“

NA TÉMA DOMÁCÍ MAZLÍČCI

Přijímáme barevné i černobílé fotografie, a to jak z digitálního fotoaparátu, tak i z fotoaparátu na kinofilmy. Každý může přihlásit do soutěže maximálně 10 snímků.

Fotografie odevzdávejte Lucii Kouřilové z 8.B, nebo je pošlete na adresu časopisu: skolnirevue@centrum.cz, můžete je také vhodit do schránky na příspěvky u vchodu do školy.

Nezapomeňte s fotografií dodat nutné údaje - jméno autora, třídu a název snímku, vítán je i komentář, který by fotografii nějak přiblížil nebo vtipně doplnil.

Uzávěrka soutěže: 15. května 2008

Tak zatím Blik!

Za redakci časopisu Lucie Kouřilová, 8.B

ZPOVĚĎ PANÍ UČITELKY DALECKÉ

1. Čím jste chtěla být ještě jako malá?

Nevzpomínám si, to je už strašně dávno.

2. Kdy Vás poprvé napadlo, že byste se chtěla stát učitelkou?

No... oni mě spíš asi donutili... V té době byla s francouzštinou pouze práce učitele ve škole... Jiná možnost nebyla.

3. Proč jste si vybrala jako druhý předmět, který budete učit, češtinu?

Já jsem chtěla francouzský jazyk a čeština byla k tomu jako dodatek, bez kterého by to nešlo.

4. Od kdy se učíte francouzsky?

Začala jsem ve čtrnácti letech.

5. Psala jste ráda slohovky?

Nevadily mi... Dokonce mě to bavilo, někdy jsem je psala i do soutěží.

6. Udělala jste někdy nějakou velkou hrubku? Jakou?

To byste měli vědět sami: že mi chybí čárka nebo háček, to se hlásíte, co chvíli. Ale že bych někdy zaměnila měkké a tvrdé i/y? To asi ne.

7. A z trochu jiného soudku: Jak staré máte děti?

Mám dva chlapce, prvnímu je skoro 19 a druhému skoro 16.

8. Kam Vaše děti chodí na školu?

Starší je na gymnáziu Křenová a mladší se tam teď hlásí.

9. A teď něco, co s tím nesouvisí: Bydlíte v bytě nebo v domě?

V bytě.

10. Jaká je Vaše oblíbená barva?

Tak třeba černou mám ráda a pak nějaké jemnější barvy, žádné křiklavé nebo výrazné.

11. A věříte na minulý život?

Nevěřím ani v minulý, ani v budoucí.

(niki)

NAŠI UČITELÉ A JEJICH PŘIJÍMACÍ ZKOUŠKY

Tuto malou anketu jsme si zvolily proto, že jsme letos v osmé třídě a tudíž budeme příští rok dělat přijímací zkoušky na střední školy. Celkem nás zajímalo, jak si vedli naši učitelé, kteří stále častěji mluví o našich budoucích přijímačkách. Ptaly jsme se jich na tyto tři otázky:

1. Jak probíhal Váš den přijímacích zkoušek?
2. Jak dlouho jste se připravoval/a?
3. Jak jste oslavil/a Vaše přijetí?

Paní zástupkyně Fialová

1. Testy byly velmi náročné, ale vůbec jsem nebyla nervózní, protože jsem si neuvědomovala jejich důležitost.
2. Nepřipravovala jsem se.
3. Byla jsem velice ráda, ale nijak jsem to neslavila. **J**

Paní učitelka Mráčková:

1. Byla jsem hodně vyděšená, zkoušky mi přišly hodně těžké. Ale nakonec jsem to zvládla. Hlásila jsem se na gymnázium na Vídeňku.
2. Vycházela jsem z toho, co jsem uměla na ZŠ, a nějak zvlášť jsem se nepřipravovala. Ale kvůli zkouškám jsem se učila asi tak 1hodinu denně.
3. Nijak. Byla jsem ráda, ale neoslavovala jsem to. **J**

Pan učitel Kučera:

1. Normál jsem přišel a psal jsem testy z matematiky a z češtiny. Hlásil jsem se na gymnázium.
2. Moc jsem se neučil, protože jsem si všechno pamatoval.
3. Moc jsem to neoslavoval, ale radost jsem měl. **J**

Paní učitelka Sázavská:

1. Dělal jsem talentovou zkoušku z hudební výchovy, výtvarky a tělocviku. Potom už jen normální přijímačky, které podle mě byly lepší než ty talentovky.
2. Jeden rok jsem se učila matematiku každý den, protože mi nešla. Český jazyk jsem se neučila skoro vůbec, musím však říct, že jsme se učili mnohem víc než vy teď.
3. Nepamatuji se, ale měla jsem radost. Způsob oslavy byl určitě jiný než ten váš.

Paní učitelka Benešová:

1. Samozřejmě nervózně. Bylo mnohem těžší dostat se na školu, protože bylo více dětí – byla větší konkurence.
2. Učila jsem se celkem dobře. Hlavně jsem počítala příklady a psala diktáty, připravovala jsem se, i když jsem si spoustu věcí pamatovala ze školy.
3. Pocit velké úlevy. Spokojenost, štěstí a hlavně že je všechno za vámi... Na rozdíl od pocitů před zkouškami – nejistota a strach. Jsem ráda, že neznám pocit, když se zkoušky nepovedou.

(krb+teri)

ANKETA

JAKÉ BARVY BYS NAVRHOVAL/A PRO NAŠÍ ŠKOLU?

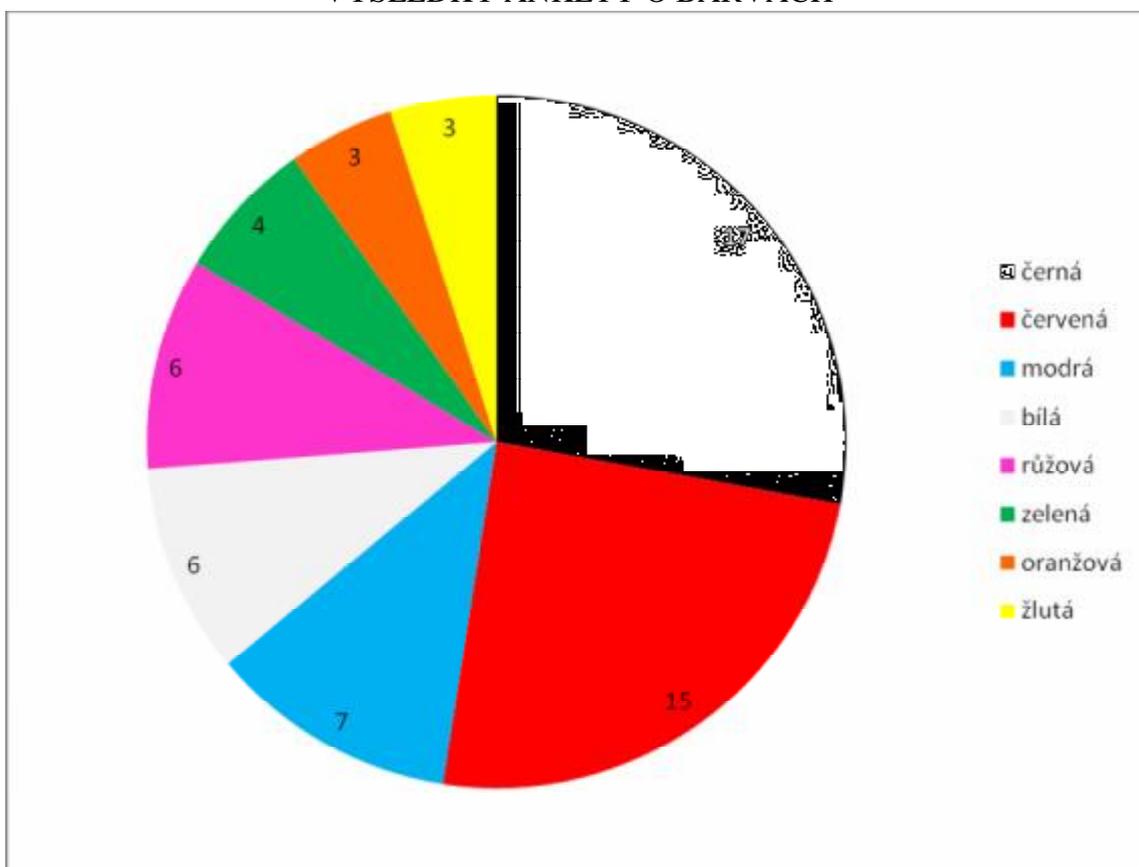
Tuto otázku jsme položili žákům naší školy proto, že naše škola nemá svoje barvy a svoje logo a bylo by na místě to napravit. Průzkum proběhl na druhém stupni, kdyby byl zapojen i první stupeň, možná by to dopadlo jinak. Berte tuto anketu jako průzkum a odrazový můstek pro naši výzvu:

ZKUSTE VYMYSLIT LOGO NAŠÍ ŠKOLY S POUŽITÍM 3 - 4 (5) BAREV, KTERÉ V ANKETĚ OBSADILY ČELNÍ MÍSTA.

Mějte na paměti, že logo by mělo mít nějakou souvislost s naší školou, Střelicemi či se školstvím a školním věkem.

Své návrhy nakreslete na výkres A4 a buď předejte patronkám této akce, Andrei Kašparové a Nikole Katzerové z 9.A , nebo je vhod'te do schránky u vchodu. Lze použít i emailovou adresu: skolnirevue@centrum.cz . Vaše návrhy předáme vedení školy a budeme doufat, že se budou líbit a některý z nich se stane logem naší školy.

VÝSLEDKY ANKETY O BARVÁCH

Zpovídaly Andrea Kašparová a Nikola Katzerová z 9.A

Význam barev:

1.Černá – serióznost, důstojnost, smutek, ale v našem případě spíš důsledek čekané reakce: škola = vše černé; současně jde i o módní barvu

2.Červená – aktivita, veselí, živost, vláda, rozhodně ne nuda

3.Modrá – jistota, pokoj, zdrženlivost, pasivita, serióznost, důvěra, kvalifikovanost

4.Bílá – uvolnění, osvobození, čistota, nový začátek, nevinnost, mír a chlad

4.Růžová – volnost, energie, něžná aktivita

(sok)

TAHLE PÍSNÍČKA SE MI LÍBÍ

ANEB

JAK JSME „BOJOVALI“ V OLYMPIÁDĚ Z ČESKÉHO JAZYKA

V lednu proběhlo na Základní škole ve Střelčicích školní kolo Olympiády z českého jazyka. Zúčastnilo se ho 25 žáků z devátých a 20 žáků z osmých tříd. Žáci nejprve vypracovali mluvnickou část, která byla na první pohled dost obtížná. Stačilo však trochu popřemýšlet a děti zjistily, že tak těžké to zase není. Můžete si jeden z úkolů vyzkoušet i vy:

Mezi následujícími slovy podtrhnete to, které může být trojslabičné:

stoupat – proudit – souostroví - letoun

Tak co, zdá se vám to jednoduché? Žákům se to zdálo lehké, až když se dozvěděli správné řešení. Pak se strašně divili, že na to nepřišli sami. Pokud i vy váháte, pak tři slabiky může mít slovo pro-u-dit.

Druhou částí olympiády byla slohová práce na téma *Tahle písnička se mi líbí*. Forma zadaná nebyla, a tak to děti pojaly různým způsobem:

TAHLE PÍSNÍČKA SE MI LÍBÍ

„Přátelství, to je někdy víc než láska, je to víra v to, že ruka svírá pevně jinou dlaň...“ Každý má svou oblíbenou písničku, ale pro každého je oblíbená z jiného důvodu. Může ji mít rád, protože ho upoutala slova nebo melodie. Nebo ji může mít rád, protože mu něco nebo někoho připomíná. Může mu připomínat krásnou dovolenou, oblíbený film nebo si s touto písní vybaví okamžik, kdy byl šťastný, a to z jakéhokoli důvodu.

„Přátelství, to je plachá něžná kráska, která mává na toho, co dává víc než citů daň ...“ Když zazní tóny této mé oblíbené písničky, vzpomenu si na lidi, které mám ráda, kteří pro mě něco znamenají.

„Přátelství, to jsou slova, která platí stejně v tónech písní jako v dešti střel. Přátelství je ozvěnou, co vrátí tvoje touhy, sny a přání, vyznání a pousmání...“ Při této písničce se mi přehrávají krásné okamžiky, které jsem zažila se svými kamarády. Vzpomenu si na jejich smích a rozzářené oči, které jsem vídávala, když jsme byli spolu.

„Přátelství, to jsou stejné cíle v dálce. Je to síla křehká jako víla. Přesto největší ...“ Proto se mi tahle písnička líbí, připomíná mi moje přátele.

„To je přátelství, pravé přátelství ...“

Andrea Kašparová, 9.A

Ponořila jsem se do tmy a odmlčela jsem se. Jakoby z dálky jsem totiž uslyšela podivný zvuk. Šumění moře? Hlas nočního města? Zpěv zakletých princezen? Ne, ne, v tomhle bylo víc. Zaposlouchala jsem se a tentokrát o něco víc rozpoznávala jasnou melodii.

Nikdy dřív jsem ji neslyšela. Nebyl to jen další z těch levných sezónních hitů, které člověka hned omrzí, bylo v ní něco mnohem osobitějšího. Něco, co mě dokonale vystihovalo. Mě, jako člověka, mou duši a můj život. Něco, co mě dokázalo přinutit se i přes všechny těžkosti zatnout zuby a jít dál, dál za svými sny a ideály. Něco, v čem se ukrývá kus životní pravdy, moudra starších a několik málo odpovědí na otázky, které rodičům pokládáme už od malička. Něco, co nám umožňuje poznávat sama sebe i svoje okolí. Něco nadčasového...

Jak tak poslouchám a zamýšlím se nad těmi prapodivnými tóny, ze kterých lze vyčíst téměř vše, úplně zapomenu na čas. Najednou se mnou někdo zatřese, já se leknu, otevru oči, a probudím se z velmi zvláštního snu.

Erika Ferencová, 8.A

LITERÁRNÍ KOUTEK

Písni na světě je mnoho. Jsou však i jedinečné, jako jsou písňe ptáků. Ano, je to ptačí píseň, která se mi líbí. Ptáci jsou milá stvoření, jejichž zpěv má různou barvu tónu. Podle nálady?

Myslím si, že kdyby ptáci přestali zpívat, bylo by to se světem moc špatné. Každý pták zpívá jinou píseň, protože jeho zpěv je jedinečný. Jinak jsou slyšet sýkorky, poskakující na větvích stromů, jinak zpívají kosi ráno v parku, jinak drozd na vrcholku staré hrušky, jinak se ozývá kukačka na okraji lesa. Zkrátka každý ptáček je něčím výjimečný... (úryvek)

Jan Smutný, 8.B

Nejvyššího počtu bodů nakonec dosáhla Erika Ferencová z 8.A, druhá skončila Andrea Kašparová z 9.A a třetí místo obsadila Lucie Kouřilová z 8.B a Martin Němec z 9.A. První dvě dívky postoupily do okresního kola, které se konalo 27.3.2008 v Ivančicích.

Mgr. Blanka Dalecká

Okresní kolo mělo také dvě části – mluvnickou a slohovou. Z té mluvnické si naše dívky příliš nepamatovaly, ale prý to bylo těžké. Slohovou práci nanečisto si Erika Ferencová přinesla domů, a tak ji jako správná redaktorka přepsala na počítači k uveřejnění v časopise. Zadané téma znělo: Mám zaručený recept na ... Posuďte sami, jak si s tím Erika poradila, když pracovala námět:

MÁM ZARUČENÝ RECEPT ...NA UČITELE

Nesplněný domácí úkol, neustálé vyrušování v hodině, házení houbou po spolužákovi, propichování fotek třídní učitelky, skákání po lavici, houpání se na židli. Tohle všechno bychom mohli nazvat zaručeným receptem na zneprátení si celého učitelského sboru. Má ale někdo zaručený recept na oblibu u učitelů, popřípadě profesorů?

Já ano.

Není to v tom, být naučený na každou hodinu, ani v žalování na bandu spolužáků kouřících na zastávce nebo snad v neustálém chválení učitelčina nového účesu. Všechno to spočívá v úsměvu, v troše slušného chování, ale taky v malém množství zdravého sebevědomí a drzosti. Vždyť i páni učitelé jsou jenom lidé, kteří mají, ač to tak často nevypadá, smysl pro humor.

Jedničky usměvavým studentům, kteří se nebojí říct slušně svůj názor a s vyučujícím si klidně i zažertují, se prostě píše líp. To, že pokud se na probíranou látku ani nepodíváte, ale za to se u tabule na třídní budete culit jako sluníčko a ta vás s koulí okamžitě pošle do lavice, je jiná věc. Věřte ale, že s úsměvem jde všechno líp. A v tom spočívá můj zaručený recept „na učitele“.

Erika Ferencová, 8.A

Odvážné, Eriko. A co vy, žáci a kolegové, má Erika pravdu? Máte stejné zkušenosti nebo s ní nesouhlasíte? Ozvěte se nám.

(sok)

MOJE OBLÍBENÉ MÍSTO

Žáci 8. ročníku dostali v hodině slohové výchovy za úkol napsat líčení na téma „Moje oblíbené místo“. Pokud si pod líčením představíte pouze bílení zdí nebo vypravování nějaké příhody, pak vězte, že ve slohovém vyučování jde o citově zabarvený popis.

A tak zatímco jinde se žáci mají vyjadřovat přesně, jasně, stručně a bez příkras, tady se mohli v tomto směru vyřádit, hlavně muselo z popisu dýchat, co cítí, když si představí například ...

...svůj pokojíček

Na světě je spousta míst, a to krásných, ale jen málo, velmi málo z nich se změní jedině s tvým souhlasem.

Můj pokoj, to je místo, které si měním já sama. Mám tam svůj klid, pohodlí a jistotu, že někam patřím.

Je to můj svět, jen můj, pokaždé když tam vejdu a rozhlédnu se, cítím všechno dobré i špatné, co jsem si tam prožila. Křičí to na mě ze všech stran.

Když v mém pokoji usínám, cítím se sebejistě a velmi šťastně a spokojeně. Opustit toto místo navždy by znamenalo jen tak se vzdát kousku sebe.

Přijdu domů a kam jdu nejdříve? No přece do svého pokoje. Ten hlavně tvoří můj domov. Už samo od sebe mě to tam táhne, je to moje nejdražší místo.

Aneta Soukopová, 8.A

... místo pod starým dubem

Nejraději mám místo pod starým dubem. Vždy, když je mi smutno nebo když chci být sama, sednu si pod něj do měkoučké trávy. Na počasí nezáleží, obrovský dub mě hravě ochrání jak před deštěm, tak před sluncem. Už z dálky cítíte, že toto místo je něčím, něčím zvláštním. Působí na mě tajemně a bezpečně. Rázem ze mne všechno spadne a mohu se ponořit do hlubokého zamyšlení v doprovodu ptačího zpěvu. Znáám toto místo už odmala a už tehdy se mi líbilo. Často jsem lezla do mohutné koruny, která mě skryla před světlem.

Na podzim vypadá toto místo nejkouzelněji. Listy dubu se zbarví do nádherných zlatavých odstínů a už z dálky mi pomoci větru mává na pozdrav. V té chvíli mě mrzí, že mu při každém fouknutí několik lístků spadne na zem. Po pár týdnech opadá úplně, ale to už k němu nepůjdu, protože vypadá, jako by umřel. Na jaře se však opět setkáme.

Druhé takové místo bych na světě jen těžko hledala.

Kristýna Bártová, 8.A

... nebo milovanou chatičku

Na světě je jistě bezpočet krásných míst, která by se asi dala jen těžko spočítat. Pro některé z nás může být to „nej“ u něj v pokojíčku, pro jiné v rušné ulici jeho města a pro některé třeba uprostřed divoké přírody. Mezi takové patřím i já.

Moje nejoblíbenější místo je nedaleko města Tišnova, kde máme krásnou chatičku a kde mě téměř každé prázdninové ráno budí švitoření ptáčků, šumění řeky a zpěv všudypřítomného lesa. Po probuzení do takového rána, kdy vás sluníčko pošimrá na nose a čerstvě zelená tráva vás donutí vyběhnout a brouzdat se mezi

kapkami rosy, se nemůžete cítit jinak než plni radosti, energie a nové chuti do života.

Už kvůli tomu bude pro mě tohle místo navždy symbolem štěstí, domova a bezpečí rodinného krbu.

Erika Ferencová, 8.A

ABSOLUTNĚ NEPOUČNÁ POVÍDKA

Protože jsem neměl co dělat, tak jsem se rozhodl, že napíšu krátkou povídku. Asi se bude odehrávat v USA, třeba...roku 1930. Někomu možná docvakne, že to byl největší rozkvět gangů a mafií kvůli zákonu o prohibici, schváleném roku 1919. Hlavním hrdinou bude rozhodně nějaký chlápek. Bude se jmenovat třeba Peter Gavin. Jo, to je dobrý jméno.

Peter byl normální člověk. Žil by si poměrně dobře, pracoval totiž na úřadě, ale jeho problémem, stejně jako pro spoustu dalších Američanů, byl...ne, nebyla to obezita, byl to alkohol. Rád pil, protože na něj také dopadl stín prohibice. Snaha americké vlády snížit kriminalitu a počet alkoholiků v zemi dopadla katastrofálně. Peter patřil mezi mnoho dalších, kteří si před rokem 1919 k alkoholu pořádně ani nečichli. Ale jak se říká - zakázané ovoce chutná nejlépe. Jakmile byl schválen zákon, tak do toho spadl. Ani nevěděl, jak se to stalo, ale najednou seděl u stolu se sklenkou v ruce. Dluhy neměl, jeho plat byl dostačující. Jen kdyby chtěl, ... ale byl prostě závislej. Ve dne seděl na úřadě, v noci v baru s kamarády.

Proslýchalo se, že bar patří klanu Barziniů, mocné mafii. Nepřipadalo mu to asi podstatné, hlavně že se může někde ztřískat. Ale přišel den, kdy se to mělo změnit. Peter jako vždy seděl na svém místě, když do baru vešli dva drze vypadající chlapíci. Začali mít řeči na barmana a zde přítomné slečny. Peter, již dost posilněn vodkou a whiskey, si usmyslil, že se jim postaví. Vstal si ze stoličky, a začal opileckými žvásty obtěžovat mladíky. Ti mu nevěnovali mnoho pozornosti, protože si asi říkali, že tenhle vožrala je neohroží a dál provokovali. Ale najedenou - BUM, PRÁSK a milí provokatéři leželi na zemi, složeni nečekaným Peterovým úderem. Ten nad nimi vítězoslavně stál a dál si vedl svoje žvásty.

Kdyby nebyl opilý, tak by asi nic neřikal, a kdyby se přece jen provokatérům postavil, tak by to asi pořádně schytil, protože by ho jen tak neignorovali a pořádně by si ho podali. Ale skončilo to tak, jak to skončilo, a mládenci leželi pod jeho nohama. A kdyby nebyl opilý určitě by si povšiml nenápadného muže, sedícího v rohu hospody. Celou dobu z něho nespustil oči. Když s nimi byl Peter hotov, muž vstal a kráčet k němu.

Peter se připravil a natáhl proti muži pěst, protože si myslel, že mu půjde také po krku, a řekl: „Hej, ty, nepřibližuj se ke mně, nebo to schytáš.“

Muž se k němu přiblížil ještě blíž a chtěl ho uklidnit slovy: „Klid, kámo, chci si s tebou promluvit.“

Jenže, to se řekne, uklidněte opilce...Peter se rozpráhl a byl by mu byl vrazil, kdyby chlapík okamžitě nezareagoval a nevyhnul se jeho úderu. Potom se zvedl a zkroutil mu ruku. Zjevně to nebyl žádný žabař.

„Klid, chlapče,“ řekl muž, „ten úder ušel, co bys řekl na to, že bys pracoval u nás?“

„A u nás, to je jako kde?“ Peter byl nedůvěřivý, protože v poslední době se krajem potulovalo plno podvodníků.

Muž mu vysvětlil, že by mohl pracovat pro kmotra jeho rodiny, dona Barziniho. Peter sice netušil ani za boha, kdo to ten don Barzini je, protože se k němu zvěsti o tomhle baru nedonesly, a tak netušil, že ho vlastní právě on. Ale přesto přijal. Až po cestě domů, kdy šel zároveň s tím chlapíkem, který si ho najal, pochopil z jeho řečí, že don Barzini je mafiánský boss a že jeho nová práce bude obnášet pašování alkoholu z Kanady a jiné nelegální praktiky. Cestou také zjistil, že chlapík se jmenuje John Opička Greensen a že je Barziniho bodyguard. Když se ho zeptal, proč Opička, řekl mu, že je to asi proto, že musí za donem běhat jako opička.

Až když Peter zalehával, začal si uvědomovat, co vlastně udělal. Stal se členem nelegální zločinné organizace. Sice dobře placené, ale přece nelegální. Dobře placené,...ale nelegální, začalo v něm promlouvat Svědomí. Ale silnější Touha po penězích ho zbila.

Když se ráno probudil, začalo se mu to vybavovat a dostal strach. Řekl si, že dnes vůbec nevytáhne paty z domu, třeba na něj ta Opička zapomene. Anebo se půjde podívat alespoň ven, ale do baru rozhodně nepůjde, to ne.

Když ale přešel kolem svého baru, začalo mu být líto, že tam nemůže, a začal se dívat po jiném baru, kde by se mohl zřídít. Našel jeden menší, ale byl rozhodně horší díky tomu, co se uvnitř dělo. Všude se válely bečky piva a whiskey, no škoda povídat. Peter si sedl a nechal se unášet vírem zábavy. Ale za zábavu se rozhodně nedalo považovat policejní komando, které vtrhlo do baru. Sebralo jen ty, kteří je neuplatili. Samozřejmě i Petera. Odvedli ho na stanici a posadili do místnosti k výslechu.

Usedl před něj tlustý policejní poručík, který ohromně funěl a představil se jako Mazing. Měl dobrácký obličej a začal pěkně zvolna:

„Tak pane Gavin, vy jste prý seděl v baru. A ten bar rozhodně nebyl mléčný, že?“ Potom se ještě svému hloupému vtipu zasmál a dál pokračoval:

„No, ale je to přece jen ten hloupý zákon, ta prohibice, že?“ a snažil se vypadat co nejvstřícněji.

„Představ si, že já bych ti to byl ochotný odpustit, kdybys mi tak nenápadně podstrčil nějaké penízky,“ a zazubil se odpudivým žlutým úsměvem.

„Bohužel o žádných v mé kapse nevím, šerife,“ řekl Peter a měl radost, jak si ho podal.

Mazing se pojednou přestal smát a zařval: „No tak v tom případě si tě tu zatím necháme!“

Hned jak to dořekl, vešel do místnosti Peterův známý Opička. Hodil Mazingovi peníze a poznamenal něco o své štědrosti. Mazing hodil peníze do šuplíku a hořce se usmál.

Když se chystal k odchodu, neodpustil si Mazing varování: „Před basou ses zachránil, ale nechlastej, zničí ti to život, možná tě to o něj i připraví. Varuju tě, nech toho, a poslechni starýho dědka.“

Rozloučili se a starý Mazing si dal čepici níž k čelu a usnul.

Po cestě začal Opička vykládat Peterovi o tom, že dnes pro něj mají práci. Vysvětlil mu, že budou převážet zásilku z Evropy a že to chtějí vyfouknout jiné mafii. A že on bude jen stát u auta a hlídat.

Vše proběhlo v klidu a Peter se mohl vrátit domů s vidinou lehce vydělaných peněz. Když dorazil, odemknul, ale nešlo rozsvítit světlo. „Co to může znamenat?“ přemýšlel, pojednou ucítil na zátylku chladný tlak. Ihned mu došlo, co to asi je. Zvedl ruce a pomalu se otočil. Uviděl černě oděného muže, který mu pistolí mířil teď už přímo na čelo. Peter ho očima prosil o život.

Muž spustil: „Tak vy jste si mysleli, že nám vyfouknete naše zboží z Evropy?“

Peterovi došlo, o co jde, a začal si vyčítat, do čeho se namočil, když se přidal ke zločincům.

Nahlas řekl: „Já za nic nemůžu, já jen hlídal, byl jsem u nich první den!“

„Já vím, já vím,“ řekl muž. „Ale tebe se nám jako jedinýho povedlo najít a chceme se nějak pomstít, nějaký to zadostiučinění, znáš to, ne?“

Peter dál prosil pohledem. Poslední, co uslyšel, byla třeskutá rána. Další den ho našla uklízečka. Přivolala policii a ta přijela téměř okamžitě. Našli ho v kaluži krve a s prosebným výrazem v očích. Zanedlouho přijel policejní seržant, za pár minut po něm se s ohromným funěním přihnul tlustý inspektor Mazing. Podíval se na zem a poznal, kdo to je.

„Neměl chlastat,“ řekl spokojeně, že se jeho slova vyplnila, a sundal si čepici z plešaté hlavy, aby vzdal hold mrtvému...

A jaké z toho všeho plyne poučení? Asi vás zklamou, ale žádné. Doba prohibice je naštěstí dávno fuč a nedá se čekat, že by se teď někdy objevila, zvláště když se podíváte zpět a uvidíte, co způsobila v USA. Asi jsem si prostě nevybral moc aktuální téma ...

Karel Křivánek, 8.B

MOŽNÁ ŽE TAKHLE BY DNES ZAČÍNALI NERUDA, ERBEN, ČAPEK, ...

Jak to tak vypadá, tak k našim redaktorům a přispěvatelům z vyšších ročníků se pomalu, ale jistě začínají přidávat i mladší žáci, které občas chytne nějaké to literární střevo.

V minulém čísle to byla povídka Marka Švestky z 6. třídy, dnes vám přinášíme další dva příběhy od jeho spolužáků. Jen tak dál, kluci, někdo to tu bude muset po dnešních redaktorech jednou převzít. Děkujeme a vyzýváme i další kluky a holky, kteří si píšou, jak se říká, do šuplíku, aby se nebáli a své texty nám poslali. Pokud nechtějí, jejich jména zveřejňovat nebudeme.

TAJEMSTVÍ TMAVÉHO METEORITU

Vesmírem plula vesmírná loď, která měla za úkol objevovat nové hvězdy. Jednoho dne si posádka všimla, jak se k nim blíží něco tmavého. Vtom se s ní přerušilo spojení. Kapitán vesmírné stanice si proto svolal celé velení do hlavní budovy. Rozhodlo se, že do vesmíru pošlou druhou průzkumnou loď.

Druhý den ráno se tedy vydala do vesmíru druhá loď. Posádka opatrně letěla tak dlouho, než uviděla onu tmavou věc. Informovala mateřskou stanici, že je to tmavý meteorit. Kapitán stanice rozhodl, aby na meteoritu přistáli a porozhlédli se po první posádce. Druhá posádka

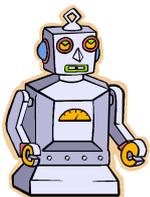
poslechla, bezpečně přistála a začala ho prozkoumávat terén. Najednou astronauti uviděli skálu a v ní jeskyni, ve které něco blikalo. Tak se šli podívat blíž a viděli tam malinká dvířka. Otevřeli je a za nimi se objevily další dveře a další ještě větší dveře a nakonec ty úplně největší dveře. Když je otevřeli, měli před sebou několik chodeb a rozhodli se jít tou největší. Vešli dovnitř a spatřili první posádku, která tam spala. Vzbudili ji, vyvedli ji z podzemí a společně se vypravili dále. Po chvíli uviděli mimozemšťany, kteří právě sledovali zemi. Lidé se rychle vrátili do lodí a odletěli zpátky na zem.

Po přistání obě posádky povyprávěly, co viděly. Nezbylo, než aby se lidé začali chystat na návštěvu mimozemské civilizace, protože už věděli, že nejsou ve vesmíru sami.

Jakub Leskovjan, 6.třída

NENÍ SNADNÉ BÝT PÁŽETEM

Na dvůr pohádkového hradu přijela tankem čarodějnice a páže ho honem odvezlo na parkoviště. Na rameně seděl čarodějnicí ozbrojený robot. Domácí hradní robot hleděl s obdivem na toho ozbrojeného, čarodějnicí to však nebylo vhod. „Řekni té hromadě plechu, ať se hned odklidí do svého doupěte!“ Páže raději samo robota odneslo. „A nalešti mi tank,“ nařídila ještě čarodějnice a páže rychle přemýšlelo, co se asi tak dá udělat s tankem, aby se leskl jako rosa na poupěti.

Tomáš Raždík, 6.třída

PERLIČKY PRÁVNÍČEK

Autorky těchto výroků nejsou nijak zaostalé. Jsou to právničky, tyto otázky a odpovědi totiž padaly v soudní síni. Z úst soudkyň a obhájkýň:

Otázka: Můžete tu osobu popsat?

Odpověď: Byl střední výšky a měl plnovous.

Otázka: A šlo o muže, či ženu?

Otázka: Takže datum početí vašeho dítěte bylo pátého srpna?

Odpověď: Ano.

Otázka: A co jste v tu dobu dělal?

Otázka: Takže ona měla tři děti?

Odpověď: Ano.

Otázka: Kolik mezi nimi bylo chlapců?

Odpověď: Žádný.

Otázka: Byla mezi nimi nějaká děvčata?

Otázka: Takže ty schody vedly dolů do sklepa?

Odpověď: Ano.

Otázka: A ty schody vedly také nahoru?

Otázka: Jak bylo ukončeno vaše první manželství?

Odpověď: Smrtí!

Otázka: A čím smrtí došlo k ukončení manželství?

Otázka: Doktore, kolik pitev jste vykonal na mrtvých?

Odpověď: Všechny mnou vykonané pitvy byly vykonány na mrtvých.

Otázka: Jste kvalifikován k podávání vzorku moči?

Odpověď: Odmalička.

Otázka: Doktore, než jste započal pitvu, zkontroloval jste tep?

Odpověď: Ne.

Otázka: Zkontroloval jste krevní tlak?

Odpověď: Ne.

Otázka: Zkusil jste nalézt známku dechu?

Odpověď: Ne.

Otázka: Takže je možné, že při započetí pitvy byla pacientka stále naživu?

Odpověď: Ne.

Otázka: Jak si můžete být tak jist?

Odpověď: Protože její mozek ležel ve sklenici na mém stole.

Otázka: Nicméně je i přesto možné, že byla stále naživu?

Odpověď: Je možné, že byla stále naživu a vydělávala si jako právnička.

(dodala Jája)

INZERÁTY PRO ZASMÁNÍ

- Vyměním cokoli za něco jiného.
Zn.: Rychle.
- Hledám ženu na domácí práce do bytu 6953,2 km².
Zn.: Bezdomovec.
- Prodám ruskou moderní kalkulačku na propan-butan.
- Koupím nočník s uchem dovnitř.
Zn.: Malý byt.
- Hledám peníze.
Zn.: Můžou být i s mužem.
- Šestašedesátiletý tlustý smradlavý neúspěšný muž hledá ženu opačných vlastností.
- Mladý, pohledný, sportovec, abstinent, nekuřák, zajištěný. Mám auto, barák, chalupu na horách, tučné konto...
Zn.: Nikoho nehledám, jen se chválím.
- Do nevyužitého podchodu hledáme chodce.
- Hledáme analfabeta pro práci s přísně tajnými dokumenty.
- Hledám telepaty. Ozvěte se.
Zn.: Víte kde.
- Kdo opraví klavír, který vypadl z dvanáctého poschodí.?
- Koupím dveře na babetu.
- Hledám odjištěný granát.
Zn.: Spěchá.
- Prodám pětky boty na osmičku nohu.
Zn.: Prsty venku.
- Prodám nepoužitelnou ledničku i s prasetem.
Zn.: To prase se nedá vyndat ven.
- Prodám těhotenský test.
Zn.: Negativní.
- Prodám vrzající postel.
Zn.: Tichá domácnost.
- Vyměním ženu za 100 kg brambor.
Zn.: Kilo za kilo.

(dodala Kateřina Klíčová z 6.tř)

VTIPY A VTÍPKY

„Tati, přeložili mě do zvláštní školy.“
 „Výborně, synku, když na to máš, tak studuj.“

„Nováku, na vaší lavici je 7 much. Když zabijete jednu, kolik jich tam zbude?“
 „Jedna, ta mrtvá. Ostatní uletí.“

Student skládá zkoušky. Profesor se ptá: „Co nejvíc způsobuje pocení u člověka?“
 „Vaše otázky,“ odpovídá student.

Ředitel jedné menší střední školy měl velké problémy s dospívajícími slečnami, kterým se zalíbilo zanechávat otisky namalovaných rtů na zrcadle na toaletách. Když už se situace stávala neudržitelnou, ředitel se rozhodl razantně zakročit.

Zavolal si všechny dotyčné slečny a odvedl je na toalety. Tam už čekala uklízečka. Ředitel dívkám vysvětlil, že si asi neuvědomují, kolik práce uklízečce dá každý večer zrcadla umýt. Poprosil ji, aby slečnám svoji namáhavou práci předvedla.

Uklízečka vytáhla ze skříně dlouhé koště, namočila je v nejbližší záchodové míse a začala pucovat zrcadlo. Od toho dne se už žádný otisk na zrcadle neobjevil.

Na školním výletě přespává třída přes víkend v tělocvičně. Učitel v pátek večer rozmístí slečny na jeden konec a chlapce na druhý, uprostřed nakreslí čáru a říká:

„Za každé překročení této čáry účtuji deset korun!“
 A z davu chlapců se někdo ozve: „Můžu si koupit permanentku?“

„Pepíčku, řekni dvě zájmena.“
 „Kdo, já?“
 „Výborně, Pepíčku.“

„Nechci vás strašit, pane učiteli,“ říká žák pedagogovi, „ale tatínek říkal, že jestli nezačnu nosit lepší známky, dostane někdo pěknou výprask.“

Na rodičovském sdružení: „A nezlepšil se náhodou můj syn?“
 „Ale jistě, váš podpis již falšuje daleko lépe.“

„No jak se jmenovala žena, kvůli které staří Řekové vedli slavnou válku? ptá se učitelka žákyně Heleny.

„Nevím.“
 „No přece jako ty.“
 „Cože? Kropáčková?“

Jirkovi se v žákovské knížce objeví poznámka : „Váš syn nemá žádné znalosti.“
 Otec připíše: „Proto chodí do školy.“

Chlapec ve třetí třídě dostal za úkol napsat krátké pojednání o rození dětí. Zeptal se doma, jak se narodil, a rodiče mu řekli, že ho přinesl čáp. Ptal se tedy, jak se narodili oni, a oni zase, že je přinesl čáp. Stejnou odpověď dostal i o narození babičky a dědečka. O pár dní později předal chlapec učiteli pár stránek papíru. Učitel se zmateně zarazil, když přečetl úvodní větu: „Napsat tuto zprávu bylo velmi obtížné, neboť v naší rodině nedošlo k normálnímu narození dítěte za poslední tři generace.“

(dodala sok)

UKÁZKA ZE SCIO TESTŮ

Protože se blíží čas, kdy budou deváťáci skládat přijímací zkoušky, nabízíme jim i vám ostatním k vyzkoušení 2 scio testy.

SCIO.CZ

OBECNÉ STUDIJNÍ PŘEDPOKLADY PRO 9. TŘÍDU

V následující úloze vyberte výraz, který **nejlépe** odpovídá popisu v zadání.

1. vybrat z několika možností
- (A) schválně
  - (B) odmítnout
  - (C) zvolit
  - (D) hlasovat
  - (E) válkat

V následující úloze vyberte slovo, které se **nejvíce** blíží opacnému významu slova v zadání.

2. VYCHLADĚLÝ
- (A) zmrzlý
  - (B) horký
  - (C) zaplavený
  - (D) hořlavý
  - (E) obřátný

V následující úloze vyberte dvojici slov, mezi nímiž je vztah **nejpodobnější** vztahu mezi dvojicí slov v zadání.

3. UMRIT : MRTVÝ
- (A) zčernal : bílý
  - (B) uzdravit se : nemocný
  - (C) sčítávat si : spokojený
  - (D) umýt : čisrý
  - (E) usnívat se : vitězný

V následující úloze vyberte dvojici slov nebo výrazů, která se **nejlépe** hodí na vyřešená místa ve větě v zadání.

4. Nikdo vám bohužel _____, že v síle bude ještě aspoň jedna _____ žilka.
- (A) nezaručuje – prázdná
  - (B) nedokáže – volná
  - (C) nezajistí – umíslečná
  - (D) nepřipraví – stojící
  - (E) neumožní – připravená

V následujících úlohách vycházejte pouze z informací uvedených v úvodním textu. Každou úlohu řešte nezávisle na ostatních.

TEXT K ÚLOHÁM 5 AŽ 9

Jesli je něco pro českou kuchyni charakteristické, pak jsou to knedlíky. Často trpíme představou, že je vynalezli naši předkové. Jenže už samo slovo knedlík pochází z němčiny, i když o jeho starobylosti svědčí výklad Desatera od Jana Husa, v němž žádá, aby se císařské slovo knedlík nahradilo českým slovem šiška. Už v Husově době měl český knedlík svůj typický tvar, odlišný od německých knedlíkových kouřů. A v průběhu svého dlouhého vývoje dospěl knedlík k nesčetnému množství variant. My si dnes tedy nřžeme dát nejen nejznámější knedlíky houskové, ale i kynuté, špekové, chlupaté či bamborové, a to už vůbec nemluvíme o knedlíčích ovocných. Snad každá česká rodina má několik vlastních receptů na knedlíky často ovlivněných krajovými zvláštnostmi. K tomu je nurno připočítat ještě různé přibuzné knedlíky, především noky a lalutsky, které se k nám dostávají z cizích kuchyní.

Knedlíky jsou prosně velmi oblíbenou přílohou a všichni ti odborníci na zdravotní výživu mohou říci, dokud neochrpní – pravý český muž nedá na knedlíky dopustit. Mnohá mlsáči hospodynka, která během desavádného života ve snaze o šilhou finí na knedlíky zcela zanevřela, začne po svatbě rychle hledat rodinné recepty, aby v duchu mad Magdaleny Dobromily Rettigové vytvořila pevný základ manželského štěstí.

(Kolektiv autorů: 2000 nejlepších receptů české i zahraniční kuchyně, vyd. Jan Vašar 1999)

5. Kdo vynalezl knedlíky?

- (A) naši čeští předkové
- (B) Magdalena Dobromila Rettigová
- (C) němečtí sousedníci Jana Husa
- (D) němečtí kuchaři
- (E) V článku se o tom nepíše.

U každého z následujících tvrzení rozhodněte, zda odpovídá tomu, co se uvádí v článku.

6. ano(A) – ne(B)
- V době Jana Husa měly německé knedlíky tvar koule.
7. ano(A) – ne(B)
- O ovocných knedlíčích se vůbec nemluví.
8. ano(A) – ne(B)
- Odborníci na zdravotní výživu při každém ochrpní.
9. ano(A) – ne(B)
- Knedlíky jsou nejoblíbenějším českým mýkyskem jidlem.

V následující úloze je vašim úkolem porovnat dvě hodnoty.

10.

počet minut v 7 hodinách	počet dní v 60 týdnech
--------------------------	------------------------

- (A) Větší je hodnota vlevo.
- (B) Větší je hodnota vpravo.
- (C) Obě hodnoty jsou stejné.
- (D) Nelá se určit, která hodnota je větší.

11.

Pečici v pondělí podepsalo 200 lidí, v úterý o 150 lidí více než v pondělí a ve středu o 50 lidí více než v úterý. Kolik lidí podepsalo petici za uvedených tři dny celkem?

- (A) 350
- (B) 400
- (C) 750
- (D) 800
- (E) 950

12.

Kolem dokola oplocený čtvercový pozemek o straně 50 metrů byl celý rozdělen na čtverce o straně 10 metrů.

Kolik z takto vzniklých čtverců je u plotu?

- (A) 5
- (B) 9
- (C) 10
- (D) 16
- (E) 18

KLÍČ SPRÁVNÝCH ŘEŠENÍ:

1C, 2E, 3D, 4A, 5E, 6A, 7B, 8B, 9B, 10C, 11E, 12D

ZNÁŠ ČESKÉ VEČERNÍČKY?

1) Loupežník Rumcajs byl původní profesí:

- a) Kovář
- b) Myslivec
- c) Švec
- d) Správce

2) Jak se jmenuje rybník, v němž bydlí Rákosníček?

- a) Brčálník
- b) Kaňka
- c) Puškvorec
- d) Loužička

3) Se zlomyslnou vránou měli neustále problémy Štaflík a:

- a) Žeryk
- b) Bagetka
- c) Špagetka
- d) Ron

4) Překrásný večerníček O Maxipsu Fíkovi výborně namluvil pan:

- a) Dvořák
- b) Nárožný
- c) Polívka
- d) Lábus

5) Strýčkem Tipa a Tapa je:

- a) Berry
- b) Tik
- c) Fido
- d) Timur

6) Kamarádkou Maxipsa Fíka je děvčátko, které se jmenuje:

- a) Dája
- b) Ája
- c) Káťa
- d) Pěťa

7) Mach a Šebestová jsou žáky:

- a) 1.B
- b) 2.C
- c) 3.B
- d) 6.A

8) Ve kterém Večerníčku opakovaně zaznělo, že „práce šlechtí“:

- a) O Makové panence
- b) Krkonošské pohádky
- c) Hroši
- d) Králíci z klobouku

9) Ha hradě Kulíkově bydlí se zvířátky pana Krbce duch:

- a) Zloduch
- b) Vilík
- c) Hromburác
- d) Ruprecht

10) Která dvojice se zapsala do vědomí diváků jako pár nešiků?

- a) Maková panenka a motýl Emanuel
- b) Pat a Mat
- c) Brumla a Čmelda
- d) Macourek a Camfourek

11) K poučným příhodám o Jájovi a Pájovi patří vysloužilý námořník:

- a) Děda Lebeda
- b) Severín
- c) Albert
- d) Děda Šmoula

12) Vojta, Kuba a Matěj jsou:

- a) Štěňata
- b) Medvíďata
- c) Koťata
- d) Liščata

13) Jak se jmenuje havran Malé čarodějnice?

- a) Abraxas
- b) Klofan
- c) Oskar
- e) Tagart

14) Jakou barvu má květinový věneček, který nosí ve vlasech víla Amálka?

- a) Bílou
- b) Žlutou
- c) Modrou
- d) Růžovou

15) Koho obvykle zapřahá do vozu forman Šejtroček?

- a) Vraníka
- b) Juráška
- c) Šuhaje
- d) Žemličku

16) S kterým z těchto vodníků se přátelí loupežník Rumcajs?

- a) S Česílkem
- b) S Volšovečkem
- c) S vodníkem Kebule.
- d) Rákosníčkem

Řešení naleznete na poslední straně za redakcí.

HLEDEJ 10 ROZDÍLŮ

Špatné spaní

Spánek vězňů ve společných celách nebyl vůbec pohodlný, protože byli k posteli připoutáni dlouhým řetězem. Ten jim dozorcí provlékli pouty, která měli provinilci neustále na nohou. Najdeš na dvou obrázcích deset věcí, které se během noci změnily?

Řešení naleznete na poslední straně za redakcí.

Z časopisu Makovice

REDAKCE A ŘEŠENÍ

Slovo na úvod – Mgr. Vlasta Sokolová

Bylo nebylo

Polonéza na školním plese – Andrea Kašparová, 9.A, Nikola Katzerová, 9.A, foto Mgr. Aleš Kadlec

Koncert skupiny Blaze - Tereza Novotná, 8.B

Korunovace vítězů ankety MISS a MISTER školy - Mgr. Vlasta Sokolová, foto Nikola Katzerová, 9.A

Valentýnská diskotéka - Andrea Kašparová, 9.A, Nikola Katzerová, 9.A

Co se chystá

Fotografická soutěž – Lucie Kouřilová, 8.B

Učitelé

Rozhovor s paní učitelkou Daleckou – Nikola Katzerová, 9.A

Ptali jsme se: „Jak si pamatujete na své přijímací zkoušky na střední školu?“ – Andrea Kašparová, 9.A,

Nikola Katzerová, 9.A

Ankety a názory

Jaké barvy by měla mít naše škola? - Nikola Katzerová, Andrea Kašparová 9.A, Mgr. Vlasta Sokolová

Literární koutek

Tahle písnička se mi líbí – z prací žáků 8.a 9. ročníku sestavily Mgr.Blanka Dalecká a Mgr.Vlasta Sokolová

Oblíbené místo – žákyně 8.A – Aneta Soukopová, Kristýna Bártová a Erika Ferencová

Absolutně nepoučná povídka – Karel Křivánek, 8.B

Tajemství tmavého meteoritu – Jakub Leskovjan, 6.tř

Není snadné být pážetem – Tomáš Raždík, 6.tř

Zábava

Perličky právníček – dodala Erika Ferencová, 8.A

Inzeráty pro zasmání – dodala Kateřina Klíčová, 6.tř

Vtipy a vtípky - dodala Mgr. Vlasta Sokolová

Pro chytré hlavy

Scio testy – dodala Mgr. Vlasta Sokolová

Znáš naše večerníčky? - Mgr. Vlasta Sokolová

Hledej 10 rozdílů – dodala Mgr. Vlasta Sokolová

Řešení úkolů pro chytré hlavy:

Znáš české večerníčky?

1.-c), 2.-a), 3.-c), 4.-a), 5.-c), 6.-b), 7.-c), 8.-d), 9.-d), 10.-b), 11.-a), 12.-b), 13.-a), 14.-c), 15.-d), 16.-b)

Hodnocení:

0 - 4 bodů

Sledování večerníčků máš asi ve stejné oblibě jako návštěvu zubaře, což však někdy může být i na škodu věci. Možná si vzpomeneš na jeden díl soutěžní hry „Chcete být milionářem“, kdy jeden uchazeč o milionové výhry odpověděl již na úvodní otázku za 1.000,- Kč, že klobouk, v němž králíci Bob a Bobek přebývali, patřil kouzelníku Čáryfukovi. Nejen z tohoto důvodu doporučujeme občas se na večerníček podívat. Věř, že zalahodí nejen oku, ale i duši.

5 – 9 bodů

V přepestřé směsici televizních programů si někdy (možná nedopatřením) pustíš i kanál s večerníčkem, a když se tě malý bráška nebo sestřička zeptají na jméno Rumcajsova lesa, nebudeš si připadat jako při hovoru o dějinách Indonésie či předpokladech ekonomického rozvoje Madagaskaru.

10 – 14 bodů

Patrně patříš k pravidelným divákům večerníčků. To si zaslouží pochvalu, protože v dnešní době krvavých počítačových her a filmů je nanejvýš vhodné zachovat přízeň roztomilým příběhům, prostým jakéhokoli hrubého násilí, kriminality, zpronevěr a politiky.

15-17 bodů

Gratulujeme – večerníčky znáš, jak když bičem mrská! Je vidět, že jsi ještě tak úplně neodrostl/a z dětských botiček, což je v naprostém pořádku, na život dospěláků máš ještě čas.

Hledej 10 rozdílů

1.Nohavice 2. vězně. – 2.Záplata na haleně 2. vězně. - 3. Záplata na haleně 4.vězně. - 4. Pravá ruka 4. vězně. - 5. Prameny vlasů 5. vězně. - 6. Pravá ruka 7. vězně. 7. Ocas stojící myšky. - 8. Pravá tlapka stojící myšky. - 9.- HVÍÍÍZD – počet í. – 10. Pavouk na pavučině